

et system efter, at tosprogede absolut skal i skolepraktik. Fint nok.

Kl. 21.30

Så spørger hr. Aage Frandsen fru Marianne Jelved om, hvor den større indsats er, når man nu skaffer længere tid, 10 uger. Der mangler en større indsats ud over den længere tid, for længere tid alene giver jo ikke nødvendigvis nogen uddannelsesaftale for disse unge. Så der må vel skulle mere til end det. Er det så eventuelt de her kortere uddannelser, eller hvilken større indsats er det, fru Marianne Jelved har i tankerne?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Der er ikke nogen, der er mere værd end andre i virksomhedens skolepraktik. Ens værd gøres ikke op i, om man får en bestemt løn, sådan tæller det i hvert fald ikke i de radikale hjerner eller hoveder eller sind. Det handler udelukkende om, at der er en overenskomstmæssig aflønning i en virksomhed. Det er der ikke, når man går i skole. Det er en værkstedsundervisning, som ikke indgår i en egentlig produktion i en virksomhed.

Det tillader jeg mig at skelne imellem, og jeg må indrømme, at det har jeg ingen problemer med. Jeg er fuldstændig på det rene med, at der er kommende skolepraktikelever, som vil få mindre i rådighedsbeløb, end de får, hvis de er i en virksomhedspraktik.

Til hr. Bjarne Laustsen: Altså hvis man kigger på økonomien, så er det jo i virkeligheden ikke et besparelsesforslag. Jeg ved godt, at det bliver læst sådan af Socialdemokraterne, men det må Socialdemokraterne leve med. Jeg lever fint med det.

Hvis man ser på den økonomiopstilling, der er i lovforslaget, så viser den jo ganske tydeligt, at det er skolepraktikken, der bliver mindre i omfang, og derfor bliver der mindre brug for de penge, som hidtil har været brugt til skolepraktik.

Men ellers er der en række merudgifter. Hvis ikke der var lavet en finansieringsomlægning, hvor var de penge så gået hen? De var gået tilbage til arbejdsgiverne. Men nu bliver der en finansieringsomlægning, og derfor er der et merprovenu, kan man sige, fordi der ikke er det træk på skolepraktikordningen mere, regner vi med. Det er så gået hen til noget andet i uddannelsessystemet.

Hvad med resten, som ikke kan komme i skolepraktik? Jamen sagen er, at de når ikke dertil,

hvor de står og mangler skolepraktik, fordi der er givet nogle andre muligheder undervejs. Der er en anden vejledning, fordi de ikke kommer ind på det hovedforløb med et antal skolepraktikpladser, hvor der hidtil har været et eller andet mægtigt antal, men hvor der nu kun er et mindre.

De har en uddannelsesgaranti, hvis de starter i et hovedforløb, som vi kender det i dag, men de bliver vejledt i nogle andre retninger, hvis ikke de har en uddannelsesaftale. Så er der også nogle frivillige muligheder, som de kan benytte sig af.

Til hr. Carsten Hansen: Uddannelsesgarantien er ikke afskaffet. Den er fastholdt, for man kan godt have uddannelsesgaranti, selv om der ikke er nogen skolepraktikpladser. Så kan folk bare ikke starte på et hovedforløb på et område, hvis ikke de har en uddannelsesaftale.

Men de, der starter i et hovedforløb, kan gøre det færdigt, de kan gøre uddannelsen fuldstændig færdig, og de kan endda gøre det på forskellige måder; det har de ikke kunnet før, men det kan de nu.

Så til fru Bodil Kornbek: I dag gøres der en kæmpestor indsats for dem med en anden etnisk baggrund. Det, der er brug for, er, at der er tid til, at man gør den indsats. Der er ikke efter min opfattelse – sådan har jeg ikke forstået det, heller ikke fra skolerne – brug for, at skolerne kan gøre en endnu større indsats, fordi der gøres allerede i dag en kæmpestor indsats.

Det, der er brug for, er, at der er tid til at finde de skolepraktikpladser, og det mener jeg der er skabt mulighed for her, men vi følger det meget, meget tæt.

Kl. 21.35

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Selv om fru Marianne Jelved taler meget varmt, nærmest begejstret for det lovforslag, der ligger her, så er der alligevel nogle gange, det må høres sådan, at fru Marianne Jelved er klar over, at det alligevel ikke er så sikkert endda, og det er specielt i forhold til, hvordan vi sikrer, at unge med en anden etnisk baggrund også får en uddannelse.

Det kan godt være, der skal lidt mere tid til at finde det, men er det ikke her, man må sige, at der er et kæmpe holdningsproblem hos mange arbejdsgivere? I hvert fald er der en række eksempler, man har kunnet drage frem, hvor unge mennesker kunne sige, at de har de og de kvali-